

stillede Forslag, gik man til Afstemning, hvorved ovennævnte Forslag vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

Formanden: Valget af Medlemmer vil komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Man gik derefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Diger til Beskyttelse mod Overtjømmelser fra Havet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Spalte 1247 ff).

Dvstgaard: Jeg skal blot tillade mig et Par Bemærkninger angaaende dette Forslag, som navnlig gjælde §§ 6 og 8, skøndt det jo ikke er paragrafvis, vi nu forhandle. Jeg vilde navnlig gjøre opmærksom paa, at det kun er overladt til Eierne at foretage de i Paragraferne omtalte Foranstaltninger. Jeg tror, at det kunde være i den almindelige Interesse, om de ogsaa kunde udstrækkes til Fæstere og Leiere paa langt Aaremaal og Forpagtere paa længere Tid, da jeg mener, at Landvæsenkommissionerne i saadanne Tilfælde maatte kunne tage Bestemmelse uden at gjøre Indgrib i nogen Eiendomsbesidders Ret. De paagjældende Foranstaltninger vilde maasse under mange Forhold blive forhindrede, naar de af mig nævnte Personer ikke kunne tilveiebringe dem. Jeg tror ikke, at det kunde have nogen skadelig Indflydelse for Eiernes Vedkommende, at indrømme Forpagterne en saadan Ret; hine kunde jo i ethvert Fald tilkalbes ved Landvæsenkommissionens møderne og saaledes faae Indflydelse paa, hvad de i sin Tid skulle bære af Udgifterne, idet Sagen maasse kunde indrettes saaledes, at Forpagterne o. s. v. kunde bære Udgifterne foreløbig, medens de i sin Tid, maasse med Moderation, kunde blive at udrede af Eierne. Det var blot disse Bemærkninger, jeg vilde gjøre, da jeg tror, at det vilde være uhensigtsmæssigt at begrænse den ommeldte Ret til Eierne alene.

Klar: Saadanne Enkeltheder, som den ærede sidste Læser berørte, skal jeg ikke indlade mig paa, da jeg ikke antager, at de høre hjemme ved nærværende Iste Behandling. Jeg finder overhovedet efter hele denne Sags Stilling og Indholdet af det foreliggende Lovforslag, set baade i Relation til det i forrige Samling indbragte Forslag og de fra det dengang af Landstinget nedsatte Udvalg fremkomne Endringsforslag, for mit Vedkommende ikke nogen Anledning til at fremkomme med udførlige Bemærkninger om de enkelte principielle Forskjelligheder, der kunde frembyde sig til Omtale. Jeg antager, at Sagen atter vil gaa til et Udvalg til den omhyggelige Prøvelse, som er nødvendig. Jeg skal kun ganste i Almindelighed

bemærke, at min Stilling til Sagen fremdeles er den samme som tidligere, nemlig, at jeg anser det for meget ønskelig, for ikke at sige paatrængende nødvendigt, at der paa dette Lovgivningsomraade gjøres det Fremskridt, der allerede under Behandlingen i forrige Samling her gjentagende blev fremdraget, det Fremskridt nemlig, at der for Fremtiden skal være Udgang til ikke alene at tvinge en Mand til at taale Anlægget af et Dige over sin Grund, men endvidere til at tvinge ham til at yde Bidrag til saadanne Diger under visse Forudsætninger, og da selvfølgelig navnlig den, at det paavises at være i hans egen Interesse, at Diget opføres. Dette Fremskridt er det, som jeg paa nærværende Omraade anser for det vigtigste, for det hovedsagelig fornødne, og dette Fremskridt vil ogsaa kunne naas gennem det her forelagte Lovforslag, der jo afviger ikke lidt fra det i forrige Samling indbragte, men rigtignok ogsaa en Del fra de fra Udvalget fremkomne Endringsforslag. Da det fremhævede Hovedfremskridt kan naas ogsaa gennem Behandling af det foreliggende Lovforslag, og jeg anser dette Fremskridt for særdeles paatrængende, kan jeg for mit Vedkommende kun anbefale, at Lovforslaget maa nyde Fremme, men venter, at det vil blive overgivet til et Udvalg, for at det der kan undergives den nøiagtige Prøvelse, som kunde være nødvendig, forinden Landstinget sætter sit Navn under Lovforslaget.

Strup: Det forekommer mig, at Landstinget med megen Paaskjønnelse maa modtage dette Lovforslag fra Regeringen, da det er saaner i Overensstemmelse med, hvad et af Landstinget nedsat Udvalg i forrige Samling har anbefalet, og jeg maa tilstaa, at det forekommer mig, at Lovforslaget ikke alene af denne Grund, men ogsaa paa Grund af den omhyggelige Bearbejdelse, der er blevet det til Del, ikke er af dem, som nødvendigvis behøve at sendes i Udvalg. Jeg veed meget godt, at Diskussionen herom ikke er paa sit Sted i dette Dieblif, og jeg er ogsaa kun fremkommen hermed som en Indledning til en enkelt Bemærkning, som jeg haaber ikke skal kunne stemplees som en saadan Detailbemærkning, at den ikke passende kunde fremkomme ved Iste Behandling. Jeg har ved at se § 19 været i nogen Tvivl om, hvad Mening den egentlig var med denne Paragraf, og jeg er endnu i dette Dieblif i nogen Tvivl, om den er konservativ nok i sine Bestemmelser. § 19 bestemmer bl. A., at Lovforslagets Forskrifter ikke skulle kunne komme til Anvendelse med Hensyn til Anlæg af Diger, der opføres for at indvinde Land fra Havet. Dette forekommer mig at være fuldkommen rigtigt. Dertil er knyttet en lille Undtagelse, som synes mig ganske at ophæve Reglen, og det er den, med mindre der ved en saadan Landindvinding fra Havet tillige opnaas Beskyttelse mod Overtjømmelser for allerede tilværende Sorder. Jeg tvivler meget om, at der